

Kl. 16.20

Det er klart, at det også er noget, der påvirker min stillingtagen til det her. Og det er ud fra det, at jeg er nødt til at sige til den der snak, der kommer fra borgerlig side, om, at der er tale om et ligeværdigt forhold, og at de har skabt bedre bevisbyrderegler, at det ikke er godt nok. Hvis de borgerlige havde været tillidsrepræsentant for nogle af dem, der kan komme i klemme, og så var kommet med det her resultat og havde sagt, at det var, hvad der kunne opnås, så tror jeg, at jeg ville anbefale dem, der kan komme i klemme, at finde nogle andre tillidsrepræsentanter, for det her er ikke godt nok.

Det er for så vidt også, hvad jeg vil sige til hr. Bent Bøgsted, der ellers normalt plejer at rose dansk fagbevægelse og sit eget forbund, SiD, for at have gode tillidsrepræsentanter. Jeg undrer mig lidt over indlæggene. Jeg er måske mere bange for, at det dækker over lidt uenighed i Dansk Folkeparti om, hvordan man har det med det, men lad det være.

Må jeg så til slut sige til hr. Anders Møller: Der er en lille forskel på det med forskelsbehandlingsloven og det med ligebehandlingsloven, og det er, at med det lovforslag her griber man direkte ind i en metode i overenskomstene, man individualiserer aftalen og fjerner den kollektive overenskomstmæssige adgang. Det gør man selvfølgelig, fordi man er uenig i, at kollektivet kan danne et fundament for maksimal frihed. Det mener jeg f.eks. er vilkåret. Det mener man ikke i Venstre. Det er fair nok, det er vi uenige om. Min virkelighed siger mig, at jeg har ret, Venstres siger så, at de må have ret. Jeg beklager, jeg synes ikke, Venstre har ordentlig fat i virkeligheden her.

Men forskelsbehandlingsloven går ikke ind og regulerer en tillidsmandsfunktion i forhold til forhandlingsregler osv. Den regulerer alene retsforholdet i et konkret ikkediskriminatorisk anliggende, og når jeg var frygtsom over for, hvorfor hr. Anders Møller rejste det, er det, fordi jeg ved, at netop hr. Anders Møllers parti stemte imod det lovforslag, dengang det blev vedtaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

De tre næste, jeg har på talerlisten, er alle tre for tredje og sidste gang, og så er der ikke flere i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil da gerne takke hr. Jan Petersen for det svar, han gav mig sidst, nemlig at han bestemt ikke ville være med til at sikre en bedre retsstilling for lønmodtagerne her. Nu står det hele lysende klart for mig, nu er jeg ikke spor i tvivl mere: Socialdemokratiet vil under ingen omstændigheder være med til at sikre større frihed for den enkelte lønmodtager og bedre retssikkerhed for den enkelte lønmodtager. Så mange tak for svaret; nu er vi ikke i tvivl længere.

Så vil jeg gerne stille hr. Jan Petersen, som hele tiden taler om brodne kar, et spørgsmål: Skal vi her fra Folketinget lovgive ud fra nogle ganske få eksempler? Er det det, der skal danne grundlag for dansk lovgivning?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Socialdemokratiets ordfører begynder jo efterhånden at have hvirvlet sig ind i en række ting; Der er bedre retsstilling med den delte bevisbyrde; man er villig til at løbe langt væk fra sit valggrundlag og sine valgløfter ved at ville genindføre barrierer og forhindringer for deltid i forhold til »Mennesket først«; man har med ligestillingsforholdet en bevisbyrde, som måske er udmærket, og det synes man er godt nok.

En af de sidste ting, som Socialdemokratiet har forsøgt at køre på bane, er tillidsmandens mulighed for at kunne deltage i en samtale med arbejdsgiveren. Kan hr. Jan Petersen med hånden på hjertet åbent og ærligt sige, at hvis det her skal være en frivilligt indgået aftale, vil en arbejdsgiver kunne sige: Jeg ønsker ikke at se tillidsmanden til den samtale her?

Det vil hr. Jan Petersen ikke slippe godt fra i det lange løb.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

I sin nød henviser Socialdemokratiets ordfører til virksomheden Coloplast. Og der er det sådan, at personalechefen på Coloplast udtalte til Kvindernes Fagblad nr. 2:

»Vi har en deltidspolitik her på virksomheden, og den kan kun bruges af funktionærerne. Men da vi i produktionen også har medarbejdere, der ønsker at arbejde i færre timer – det er typisk lidt ældre medarbejdere – hilser vi regeringens forslag velkomment. Men der kan aldrig blive tale om at tvinge nogen ned på lavere timetal.«